

361
Հ-20

ՀԱՄԱՌՕՏ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ՆՈՐ-ԲԱՅԱԶԷԳԻ

ՆՊԱՍԱՄԱՏՈՅՑ ՄԱՍՆԱԺՈՂՈՎԻ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԵԱՆ

361
Հ-20

Թ Ի Յ Լ Ի Ս

ՏՊԱՐԱՆ ՄՆ. ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆՅԻ, ՊՈԻՇԿԻՆՍԿԻ ՓՈՂՈՑ № 3.

1908

MAR 2010

361
2-20

uf

370
4309-86

ՀԱՄԱՌՈՑ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ՆՈՐ-ԲԱՅԱԳԵԳ ԵՎ ՆՊԱՏԱՄԱՏՈՅՑ ՄԱՍՆԵԹՈՂՈՎ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԵԸՆ.

Դեռ 1907 թվի կանաչազարդ գարունն էր... Նոր-Բայագեգ գաւառի գիւղացին լի էր հազար ու մի կարմիր յոյսերով: Անուրջների մէջ նա տեսնում էր իր ամբարնները լի ցորենով ու գարով, մարազը՝ խոտով ու դարմանով: Իր սիրասուն գաւազների տարւայ պարէնը լիառատ էր երազում և զո՞հ սրտով դուրգուրում ու փայփայում նրանց: Սակայն այս երազները չ'իրականացան դժբախտաբար:

Երջանկութեան այդ օրերին, մի չարագուշակ սևաթոյր ամպ ելաւ, բարձրացաւ Գեղամայ փառապանծ լեռների վրայից, մեծացաւ, ուռաւ, մթնադնեց գեղարքունեաց շինջ երկինքը, պայթեց և գիւղացու փայփայած երազները մի բոպէում սոսկալի հեղեղի զո՞հ դարձրեց: Դեռ չէին անցել հեղեղի սարսափները, դեռ գիւղացին ուշքի չէր եկել, դեռ չէին անհետացել գիւղացու հազարաւոր ծոնրների հետքերը, երբ ընտլթեան մի աւելի կատաղի արհաւիրք-կարկուտը ջարթեց, փշրեց ու տարաւ հեղեղից գերծ մնացածը: Համատարած սովը տիրեց ամենուրեք: Աշխատաւոր գիւղացին ամբողջ տարւայ աշխատանաց որպէս տրիտուր տեսաւ իր առաջ աւեր դարձած մի անապատ: Նայեց կարկըտահար, ջրատար խղճուկ արտին, նայեց անողոք երկինքին և լեռնցու սէգ ու հպարտ աչքերից ցայտեցին լքածի ու ընկճածի անզօր արցունքներ:

Հնց... նա լսեց իր յետեից բոկոտն բալիկների, կայտառ սիրունիկների ձայնը...: Առանց մի բառ պատասխանելու, բռնեց նա նրանց ձեռքը և տարաւ քաղաք իր դարդը, իր ցաւը պատմելու բարի մարդկանց, մուրալու հաց խնդրելու:

Եւ շարան-շարան եկան լցեցին Նոր-Բայագեգ քաղաքը բաղցածների բանակները: Եկան պաշարեցին իրենց հոգևոր հօր, Տ. Խորէն - վարդապետի բնակարանը և առանց բառերի նրա առջև աղի արցունք թափեցին: Նոյնպիսի խմբերով գիմում

1004
25751

էին տեղոյս գաւառապետին և պետական նպաստ ինդրում: Տեսարանը սոսկալի էր: Քաղցածների անտանների դրութիւնը ակններէ էր: Միայն քար սրտերը կարող էին անտարբեր գտնուել այս սրտաճմլիկ տեսարանների առաջ: Քաղաքիս փոխանորդ հայր Սորէն վարդապետ Մուրադբէգեանի հրաւիրանօք հաւաքեցին քաղաքի գիտակից և սրտացաւ մարդիկ և նորա նախագահութեամբ կազմեցին մի մասնաժողով հետեւեալ անձնաւորութիւններէրց: 1) Քաղաքագլուխ Ս. Բատիկեան, 2) Սարքիս ք-նայ Ազարեանց, 3) Հոգաբարձուներ՝ Մ. Ափրիկեան, 4) Հ. Սաչատրեան, 5) Ս. Բունեաթեանց, 6) Գ. Բուզումեանց, 7) Հ. Ա. Տէր-Միքայէլեանց, 8) Աւագ—ուսուցիչ՝ Ն. Հայրապետեանց, 9) Ուսուցիչ՝ Սեանեանց, 10) Պ. Չալբարանեանց և 11) Վ. Յակովբեանց:

Մասնաժողովը ժողովրդի անտանների դրութիւնը 'ի նկատ առնելով որոշեց ձեռք առնել բոլոր կարելի միջոցները նրանց ծայր կարիքներին ըստ կարի չափու բաւաբարութիւն տալու և մեղմացնելու սովի սուր բնաւորութիւնը: Մասնաժողովի համար շատ պարզ էր, որ տեղական միջոցներով անկարելի էր լցնել անագին կարիքը, ուստի և անմիջապէս իր նախագահի միջոցով դիմում է դրսի օգնութեան: Նախագահը հեռագրերով անմիջապէս դիմում է հայ և ռուս մամուլի զանազան օրգաններին, նկարագրելով սովելոց դրութիւնը և սրտացաւ ու կարող մարդկանց օգնութիւնը հայցելով: Դիմում է նաև Տիփլիսի կենդրոնական նպաստամատոյց յանձնաժողովին, Երևանի թեմակալ զերապատիւ Յուսիկ արքեպիսկոպոսին, բարձրապատիւ Մուշէ, Ներսէս և Զաւէն վարդապետներին, պ. պ. Ա. Վաչեանին, Կ. Սատրսեանին և Պետերբուրգի եկեղեցական խորհրդին:

Մինչ ցնցող լուրերը կը շարժէին բարի մարդկանց սրտերը և օգնութեան ձեռք կը մեկնէին սովելոց, նրանց դրութիւնը օր ըստ օրէ վատթարանում և դժւարանում էր: Վրայ էր հասել լեռնոտ երկրի բքաշունչ աշունը: Գիւղացիք դեռ ամիսներ առաջ ծախել կերել էին տան իրերը, լծկան եղները, կթան կովը, հորթը, մի խօսքով ով ինչ ունէր, միայն թէ մի կտոր սև հաց ունենար իր քաղցը յագցնելու: Շատերը շաբաթներ շարունակ հացի կտոր չէին գնում բերանը և կերակրում էին միայն գետնախնձորով ու զանազան խոտերով: Եւ սորա հետեւանքն այն եղաւ, որ գիւղերում սկսեց մի սարսափելի համաճարակ իր սոսկալի հետեանքներով: Դա լինողիս (ЦЫНГА ИЛИ БОЛՒՅՆԻՑ ԵՄ ԲՈԼՒՅՆԻՑ ԵՄ ԲՈԼՒՅՆԻՑ ԵՄ ԲՈԼՒՅՆԻՑ) կոչւած հիւանդութիւնն էր, որի մասին գաւառական բժիշկը քանիցս գեկուցել է իր բարձր իշխանութեանը և որի մասին ժամանակին արձանագրուել է մամուլի էջերում: Ստեղծուել էր մի այնպիսի դժոխային դրութիւն, որի առաջ չը կարողացաւ հանդուրժել նոյն իսկ ոստիկան պ. Օլիովսկին, որը արձանագրելով իր սովեակներին

արած այցելութիւններից մէկը հետեւեալ խօսքերով է արտայայտում իր ստացած ծանր տպաւորութիւնը: «... ВИДѢЛЬ ВООЧІЮ ТЯЖЕЛУЮ КАРТИНУ ПРОБУДИВШУЮ ВО МНѢ СЛЕЗЫ БЕЗСИЛІЯ...».

Որքան էլ մեծ չափերով լինէին մասնաւոր նպաստները, այնուամենայնիւ չէին կարող գոհացումն տալ, գոնէ մի զգալի չափով իջեցնել սովի մահասարսուռ թափը, եթէ չը լինէր պետական զանձարանից ստացւած նպաստը: Եւ պետական նպաստը ստանալու գործում բաւական մեծ դեր կատարեց գաւառապետ պ. Ս. Ղորղանեանը: Իր անըդհատ դիմումներով բարձր իշխանութեանը նա ըստ կարելոյն շտապեցրեց նպաստի ստանալը և բարձրացրեց նպաստի քանակը, ճշգրիտ տեղեկութիւններ տալով գիւղացոց կարիքի չափի մասին: Թէ ժողովրդի ցաւը սր աստիճան նա իր սրտին մօտ էր համարում, այդ ամենապերճախօս կերպով ցոյց են տալիս նորա բազմաթիւ գրութիւնները, ուղղւած իր բարձր իշխանութեանը, որոնք այնքան խիստ տպաւորութիւն էին թողել բարձր իշխանութեան վրայ որ պետական զանձարանից 102044 ռուբլի նպաստ նշանակուեց Նոր-Բայազէդ քաղաքի և մի շարք գիւղերի համար այն ժամանակ, երբ դեռ պետական նպաստի մասին խօսք չկար: Գժբախտաբար մասնաժողովս իրանից անկախ պատճառներով անկարող է այս համառօտ տեղեկագրի մէջ քաղուածօրէն առաջ բերել գաւառապետի գրութիւններից մի քանի պարբերութիւններ, բայց թոյլ է տալիս իրան ասել, որ ժողովրդական մեծ աղէտի ժամանակ գաւառապետ Պ. Ստ. Ղորղանեանը կանգնած էր իր կոչման բարձրութեան վեայ:

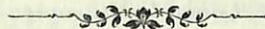
Մասնաժողովի կոչին արձագանք տւաւ հայ ժողովուրդը և զանազան տեղերից եղան առատ նւիրաբերութիւններ: Չը զլացան նաև շատ բանւորներ իրենց լուծմանը ուղարկելու իրենց եղբայրների ու քոյրերի արցունքները գէթ մի օրով ցամքեցնելու համար:

Տիփլիսի կենդրոնական նպաստամատոյց յանձնաժողովի առատ նւիրաբերութիւնից և պ. Ա. Վաչեանցի մի վագոն ալիւրը ստանալուց յետոյ մասնաժողովը հնարաւորութիւն ունեցաւ աւելի ակտիւ գործունէութեան դիմելու: Այնուհետև արդէն մասնաժողովի անդամները օր ու գիշեր դադար ու հանգիստ չ'իմացան:

Պէտք էր քաղաքի, Ղչլաղ և Նորադուղ գիւղերի սովեակներին տները մի առ մի շրջել, 'ի մօտոյ ծանօթանալ, իմանալ նրանց կարիքի չափը, ցուցակագրել, ներկայացնել ժողովին և լիազօրութիւն ստանալով ալիւր բաժանել նրանց: Հեշտ բան չէր այս, վերահաս ձմեռայ ցուրտ ու բուք օրերին, երբ շատ-շատերը իրենց տաք տաք սենեակները անգամ չէին ցանկանալ դուրս գալ: Այս գժբախտ այցելութիւնների ժամանակ սակաւ անգամ չի պատահել, որ մասնաժողովի անդամները տեսած սիրտ կտրատող պատկերների առաջ չը դիմանալով, արտասուել ու դուրս են եկել

սովեալները անշուք, դատարկ ու ցուրտ խրճիթներէց իրենց հոգում տանելով այնպիսի տանջանքների և սոսկալի այնպիսի յուշեր, որոնց ժահրոտ մտապատկերները դեռ երկնք տարիներ կը մնան նրանց հոգեկան աշխարհում: Բայց գիտակցելով հասարակական անաչառ և անձնուրաց, գործչի վեհ կոչումը, նրանք անմոռնջ կերպով տարան իրանց վրայ դրած ծանր խաչը:

Նոր-Բայազէզի գաւառը սովի առթիւ պետական նպաստ ստացաւ 170,000 ռ., իսկ մասնաւոր նպաստներ մօտ 10,000 ռ., որը բաշխեց սովեալներին մասնաժողովի միջոցով: Թէպէտ մասնաժողովի բաժանած գումարը պետական նպաստի շատ չնչին մասն է կազմում, բայց տւած արգիւնքը, նորա նշանակութիւնը նորանով է մեծ ու առաւել, որ մինչև պետական նպաստի հարցը ձեռնուէր բարձր շրջաններում, այստեղ գիւղացիք սովամահութեան շէմքին էին կանգնած և տագնապի այդ օրերին քաղցի ու սովի մէջ հեծող անօգնական հայ գիւղացու դատարկ խրճիթի դուռը առաջին բացողը մասնաժողովս եղաւ օգնութեան նախնական միջոցը իր ձեռքին բռնած: Եւ շնորհիւ մասնաժողովի ձեռք առած նախնակալ միջոցների գիւղացիութիւնը կարողացաւ իր գոյութիւնը պահպանել, մինչև պետական նպաստի ստանալը: Եւ այժմ, երբ մասնաժողովս սպառել է իր տրամադրութեան տակ գտնուած գումարները, իր բարոյական պարտքն է համարում մի համառօտ տեղեկագրով հաշիւ տալ լայն հասարակութեանը, թէ իր վրայ դրած պարտականութեան իրագործման և թէ գումարների բաշխման ձեւի մասին:

Վերջացնելով մեր հաշիւը, պարտք ենք համարում յայտնել մեր շնորհակալութիւնը գաւառապետ պ. Ս. Դորդանեանին և բժիշկ պ. Զ. Զաքարեանին, որոնք չ՛վազան իրենց ջերմ աջակցութիւնը ցոյց տալու մասնաժողովիս, զանազան ժամանակներում և զանազան միջոցներով: Մասնաժողովը յայտնում է նաև իր խոր և անհուն շնորհակալութիւնը այն բոլոր բարի մարդկանց, որոնք օգնութեան ձեռք մեկնեցին բաղդից մերժածներին և իրենց նուիրաբերութեամբ քանի՛—քանի՛ անմեղ զոհեր խլեցին սովի հուժկու ճիրաններից:

Նոր-Բայազէզի նպատամատոյց մասնաժողովի նախագահ
Խորէն վարդապետ Մուրադբեկեան.

Փոխ-նախագահ ու զանձապահ Սեփիան Բասիկեան.

Անդամներ

- Սարգիս Բահանայ Ազարեան.
- Մասրէս Աճրիկեան.
- Հայրապետ Խաչատրեան.
- Խաչատուր Բունեարեան.
- Գեորգ Բուդումեան.
- Հայկ-Մամ Տէր-Միխայէլեան.
- Նիկողայոս Հայրապետեան.
- Պետրոս Չալոյրեան.
- Արեակ Սիմանեան.

Անդամ բարտուղար՝ Վահրամ Յակովբեան.

42. 870